מתני' (ג) (מואס) לא שכב אים אותך. ואם לא שטית טומאה וגו' שהן קללות הבאות מחמת ברכות דמשמע הא אם שטית לא הנקי ואת כי שטית טומאה תחת אישך וכי טמאת וגו' יתן ה' אותך לאלה ולשבועה בתוך עמך וגו' ואם המיס המארריס וגו' וכך הן סדורין בפרשה אלא שהשביע הכהן תורה אור את האשה בשבועת האלה ואמר הכהן לאשה מפסיק ברגלים יתן ה' אותך ואינו כותבו דאינו אלא לוטה שמלוה הכהן להשביע ונס בסוף ואלו המיס המארריס במעיך לצבות בטן ולנפיל ירך" אינו כותב סוף המקרא "ואמרה האשה" דהייט קבלה שהאשה תקבל עליה שבועה ואין זו מן האלות: לא היה מפסיק. משהתחיל "אם לא שכב איש אותך" עד "אמן אמן" שהיה כותב לוטה "דהשביע הכהן את האשה" וקבלה "ואמרה האשה אמן אמן": כל עצמו. ליפרע בעצמה הוא, ויזכר בעצמו שלא יהא כותב אלא אלות לבדו ואפילו "אם לא שכב איש אותך והנקי" לא היה כותב וכ"ש "והשביע הכהן" ואינו כותב "ואמרה האשה אמן אמן" הקבלה מן המקרא הזה: **גמ'** אלות ממש. יתן ה' אותך, ואלו המיס המארריס האלה במעיך": קללות הבאות וכו'. "הנקי ממי המריס": אלה. מישועה הוא: שבמשנה תורה. דאי כתב קרא "וכתב את האלות בספר" דמשמע אלות תורה "יכלה ה' בשחפת" דאלה היקרו דכתיב "והיה בשמעו את דברי האלה הזאת וגו'" (לעיל כט, כא): לוואות. "והשביע הכהן את האשה" אלא תימה לא ידלג הילכך מיצמריך למעטינהו: וקבלת אמן. ולקמיה פריך מ"ש הא ה"י דמרבה ביה ומ"ש הא ה"י דממעט ביה: סולהו. ריבויא דקא אמרת אלות-אלות ממש, "האלות" קללות הבאות מחמת ברכות, "אלה" למעוטי שבמשנה תורה "האלה" שבמורה בהגיס אבל ה"י "האלה" לא תדרוש למעוטי לוואות וקבלות דאמת "אמן" ורבינהו, וה"י "האלה" מורחיה הוא: נ"י סולהו. הכי"ן דקרא מעוטי דרים להו: דלגבי ריבוי. דהאלות דקאי אוכלה: דלגבי מיעוט. אלה דמיעוטא הוא "אלה" ולא אחרות: והא ליה ליה לר"מ מכלל לאו אתה שומע הן. דמשמעינן ליה דבעי תנאי כפול דתנן "ר"מ אומר כל תנאי שאינו כתנאי בני גד ובני ראובן אינו תנאי אם יעברו אם לא יעברו, אם לא יעברו דכתיב ביה "אם יעבורו, ואם לא יעבורו", הא לא כפליה, מכלל "לאו" לא אתמר הן". מ"ר תנאמוס הנקי כתיב. בלא יו"ד דמשמע הנקי אם לא שכב ותדרוש הכי טומאה תחת אישך מיהו מגלי: זכו. ללכת בדרך ישרה שלא יהא הוא נוקף ולא היא נוקפת: שכינה ביניהם. שהרי חלק את שמו ושיכנו ביניהם יו"ד בתיו וה"י בתיבה. אם לא תהא קשה וממהרת לאכול וליפרע משל אים ומחזיר הוא ונקרא אם, אבל אם לא מחזיר הוא ונקרא אם, אבל אם לא אים מעטרת לאכול ולפרע משל אים ומ